

indhold bekræftet af de kompetente myndigheder i udstedelsesstaten.

Afgørelsen sendes direkte til de kompetente myndigheder i fuldbyrdesstaten. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten skal, hvis den ikke har kendskab til, hvilken myndighed i fuldbyrdesstaten der er kompetent, foretage alle nødvendige undersøgelser for at fremskaffe oplysninger herom fra fuldbyrdesstaten, herunder via det europæiske retlige netværk.

Afgørelsen må kun sendes til én fuldbyrdesstat ad gangen.

Når en myndighed i fuldbyrdesstaten modtager en afgørelse, som myndigheden ikke har kompetence til at anerkende og træffe de nødvendige foranstaltninger til at fuldbyrde, sender myndigheden afgørelsen videre til den myndighed, der er kompetent, og underretter den kompetente myndighed i udstedelsesstaten herom.

Artikel 5 fastlægger anvendelsesområdet for rammeafgørelsen. Anvendelsesområdet er fastlagt efter de samme principper som i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre mv. og rammeafgørelsen om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om beslaglæggelse af formuegoder eller bevismateriale.

Der sondres således for så vidt angår anvendelsesområdet mellem lovovertrædelser på en såkaldt positiv-liste og andre forbrydelser. Positiv-listen omfatter ud over de lovovertrædelser, der er omfattet af de tidligere nævnte lister også overtrædelse af bestemmelser i færdselslovgivningen, smugling af varer, krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, trusler og vold mod personer, hærværk, tyveri samt generelt lovovertrædelser, der er defineret som sådanne af udstedelsesstaten med henblik på at implementere forpligtelser i medfør af instrumenter, der er vedtaget i henhold til EF-traktaten eller Unionstraktatens afsnit VI.

Hvis bødeafgørelsen vedrører en lovovertrædelse på listen, kan der ikke stilles krav om dobbelt strafbarhed, dvs. at forholdet ikke nødvendigvis skal være strafbart i fuldbyrdesstaten.

For så vidt angår lovovertrædelser, der ikke er omfattet af listen, vil der fortsat kunne stilles krav om dobbelt strafbarhed, men det understreges, at kravet om dobbelt strafbarhed skal anvendes fleksibelt, således at kravet anses for opfyldt, hvis de handlinger, der ligger til grund for bødeafgørelsen, helt eller delvist svarer til en lovovertrædelse i fuldbyrdeslandet.

Rådet kan med enstemmighed beslutte at tilføje yderligere lovovertrædelser på listen.

Efter artikel 6 skal en afgørelse, der er fremsendt i overensstemmelse med artikel 4, som udgangspunkt

anerkendes af fuldbyrdesstatens kompetente myndigheder uden yderligere formaliteter og fuldbyrdes omgående på samme måde, som hvis der havde været tale om en national afgørelse.

Fuldbyrdesstaten kan dog afslå anerkendelse og gennemførelse, hvis der i medfør af artikel 7 er grundlag herfor.

Artikel 7 omhandler de tilfælde, hvor fuldbyrdesstaten kan afslå fuldbyrdelse. Det gælder for det første i tilfælde, hvor den i artikel 4 nævnte attest ikke er udarbejdet, hvis den ikke er korrekt udfyldt, eller hvis oplysningerne deri er åbenbart forkerte.

Dernæst kan fuldbyrdesstaten afslå fuldbyrdesstaten, hvis der allerede er truffet afgørelse vedrørende den pågældende i fuldbyrdesstaten eller i en anden stat end udstedelsesstaten og fuldbyrdesstaten, og denne afgørelse i sidstnævnte tilfælde er fuldbyrdet.

Fuldbyrdesstaten kan endvidere afslå fuldbyrdesstaten, hvis afgørelsen vedrører forhold, der ikke er indeholdt på listen i artikel 5, stk. 3, og forholdet ikke er strafbart efter fuldbyrdesstatens lovgivning, samt hvis fuldbyrdesstaten efter lovgivningen i fuldbyrdesstaten ikke er mulig på grund af forældelse. I relation til forældelse er det yderligere en betingelse, at forholdet hører under fuldbyrdesstatens jurisdiktion.

Herudover kan fuldbyrdesstaten afslå fuldbyrdelse, hvis afgørelsen vedrører handlinger, som efter fuldbyrdesstatens lovgivning er begået helt eller delvis på fuldbyrdesstatens territorium eller på et sted, der ligestilles hermed, eller hvis handlingerne er begået uden for udstedelsesstatens territorium og en tilsvarende handling foretaget uden for fuldbyrdesstatens territorium ikke ville være omfattet af fuldbyrdesstatens jurisdiktion.

Fuldbyrdelse kan endvidere afslås, hvis afgørelsen vedrører en person, der ifølge fuldbyrdesstaten er omfattet af strafferetlig immunitet. Desuden kan fuldbyrdelse afslås, hvis afgørelsen vedrører en person, der efter fuldbyrdesstatens lovgivning er under den kriminelle lavalder, hvis bødebeløbet ikke er højere end 70 euro eller et beløb svarende hertil, eller hvis afgørelsen vedrører en person, der, i tilfælde af skriftlig procedure, ikke var behørigt underrettet om sin ret til at anfægte sagen, eller som ikke var personligt til stede, da afgørelsen blev truffet, medmindre den pågældende var behørigt varslet om sagen eller har tilkendegivet, at sagen ikke anfægtes.

Hvis et forhold ikke er begået på udstedelsesstatens territorium, kan fuldbyrdesstaten ifølge artikel 8 beslutte at nedsætte det beløb, der skal inddrives, til det maksimum, der er gældende for forhold af samme karakter i fuldbyrdesstaten, hvis forholdet hører un-